

سُورَةُ النِّفَامِ

و بدان ایمان میآوریم (منتحی خاشاک آگاه شوی) (۷۷) آری احوال قیامت که پیش آنهاست تور بودا
 شود و اگر بار دیگر دنیا برگردد باز همان اعمال رستی که از آن نخی شند اعاده خواهند کرد و دروغ میگویند که دیگر کار نداریم
 و کافران گفتند جز همین زندگانی دنیا زندگی دیگر نخواهد بود (قیامت نیست) و ما هرگز بعد از مرگ نخواهیم
 اگر منتحی خاشاک آنها را آگاه که در پیشگاه عدل خدا باز داشته شوند مشاهده کنی خدا آنها خطاب کند یا خدا
 قیامت حق نبود؟ جواب دهند پروردگار! قسم بذات تو که عمیق بود پس خدا عتاب کند که اینک عذاب کفر بخشد
 آنانکه لعن خدا را کذب کردند نسبت به یا کفار شدند پس آگاه که ساعت قیامت ناگهان آنها را فرا
 گویند: وای بر ما که آسایش و سعادت یزد خود را از دست دادیم پس با رنگانمان خوشتر ابر پشت گیرند آری
 بدبارگرانی بدوش میگیرند دنیا جز بازیچه کوکان و هوسرانی خیردان هیچ نیست و هانا سرای مکر اهل تعوی
 نیکوتر است آیا عقل اندیشه در این گفتار میکنند ما میدانیم که کافران کذب و سخنانی میگویند که ترا
 افسرده و غمگین میازد (دلشاد دار) که آن استعماران تنها تو را بلکه بمبایات رسولان خدا را افکار
 خدایت چندی پیران پیش از تو را هم کذب کردند که آنها با بمبایات تحقیق بی فکران صبر تحمل کردند تا آگاه که
 غایت یاری ما شامل حال آنهاست (دل قویدار) که هیچکس کلمات خدا را تغییر نتواند داد
 انجا پیران پیش (که اوست با آنها چه تنها کردند) توبه سید (ای پیغمبر) چنانکه افکار و کفر
 آنها تو را سخت میآید اگر توانی نقی در زمین بساز یا نزد بانی بر آسمان بر فراز آیتی بر آنها آوری
 و آنها را بقهر مطیع خود سازی) و اگر خدا میخواست همه را مجتمع بر هدایت میکرد (حالی که مشیتش در گرفت)

سُورَةُ الْغَاثِ

پس تو البته از آن جانان اگر راضی شستی حق نیتند) مباشش (۳۵) تنها خدا و عای آنرا اجابت کند که
 نصیحت بشوند) و خدا نیز کار را بر میاگیرد و آنکه خلاق همه چی باز خواهد گشت (۳۶) و کافران سزاوار
 متوجه و محبتی از خدا فرمایند و گویای همیبر خدا را اینکه آتی فرستد قادر است و لکن بیشتر مردم نمیدانند (که کار خدا
 علم و مصلحت است بدینخواه مردم ندان) (۳۷) مخصوصاً بدانند که خبر سبزه در زمین هر پرزده می‌کند و
 دوا پرور میکند همگی طایفه‌ای مانند شبانی نوح بشیرتند ما در کتاب آفرینش بیان هیچ چیز را فرود نکردیم
 آنکه همه بسوی پروردگار خود محو میشوند (۳۸) و آنکه آیات خدا را انکبب کرد و در کنگ و غلطات چل
 بسر برد و شست آبی بر کس او را بگمراه سازد (یعنی پس از تمام محبت او را بخود و گذارد تا گمراه شود) و گمراه
 خواهد بود و راست بدایت کند گویای همیبر کافران را که اگر خدا بخواهد ساعت مرگ شمارا فرستد
 چه خواهید کرد؟ آیا در آن ساعت سخت غیر خدا را میخوانید اگر راست میگویند (۳۹) بلکه در آن هنگام خدا را
 میخوانید تا اگر شست و قرار گرفت شمارا از سختی برانند و آنچه را که با خدا شریک قرار میدادید بکلی فراموش
 و یا همیبرانی بسوی ایشان پیش از روز قیامتیم (چون طاعت آنها نکردند) بلا و مصیبت گرفتارشان سازیم
 شاید که بدرگاه خدا گریه و زاری کنند (و لایق خود حجت شوند) (۴۰) چرا و قیله‌ای با آنها میرسد نفع و
 (تا نجات یابند) در سبب که درها سازا قنات فرار گرفت و شیطان کرد و از رشت آنها را در نظرشان نمود
 (پس چنانچه از نعم الهی) بآنها کرده شده همه از امرش و ما هم ابواب برتر (برای تمام محبت) برای آنها
 مانعی که بآنها داده شد و مانع شود پس نگاه آنها را بخیف و عا لسان گرفتار کردیم که تنها خام دارد و میگویند پس نشین

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَتَمَعُونَ وَالْمَوْتَى
يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّ اللَّهَ فَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أَمَّ أَمَّاكُمْ
مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ وَالَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلِّهِ
وَمَنْ يَشَاءِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ
عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَنْذَارُ السَّاعَةِ أَغْتَرَّ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
بَلَىٰ آيَاهُ تَدْعُونَ فَبُكَتُمْ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتُسْأَلُونَ
عَنْهُ تَرْكُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَا مِنْهُمُ
بِالْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا
تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ
إِذْ أَوْرَثُوا مَا وَثَّوْا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ فَقُطِعَ دَائِرُ

سُورَةُ الْغَاثِ

گروه ظالمان کشته شد و ستایش خدا را که پروردگار جهانیان است ﴿۱﴾ بگو ای پیغمبر اگر خدا گوش و چشما داشته
گرفت و مهربان و ممانند (تا آنکه گروه کور و جاهل شدید) آیا خدائی غیر خدا هست که این نعمتها بشما باز دهد؟ بگو
که چگونه آیت خود را (با انواع بیان) روشن میکردیم باز آنها چگونه (بنا دانی) عذر نمیکشند بگو
ای پیغمبر چه خواهید کرد اگر عذاب خدا شما را بنگاه پنهان یا آشکار درسد؟ آیا کسی بخیر گروه ستمکار ملاک خواهد بود؟
﴿۲﴾ ای پیغمبر از اجزای آنکه (خواب را) نموده و میدود (باز را) برسانند نفرت ما دیدم پس هر کس ایمان آورد و کار
شایسته کرد بر گزراوی نیست و ابد اندوختن نخواهد بود و هر که آیت را تکذیب کرد و ایمان از
فلسه و رشکاری عذاب خواهد رسید بگو ای پیغمبر من شمار نمیگویم که گنجهای خدا از نعمت و نیکوکاری
غیب الهی، آنکام و نیکویم که من فرشته ام (دعوی من با شماست) من بریدی نمیکشم جز آنچه را که من میسر
بگو یا گروه دنیا (عالم معرفت خدا و جاهل آن) برابرند؟ آیا فکر و اندیشه نمیکند که عالم بر جاهل کیست
﴿۳﴾ و آنان را که از حضور در پیشگاه عدل خدا ترسان و هراسانند آیا آیت قرآن بهتر است
و برتران که جز خدا آفتاب را یاد می‌کنند یعنی نیست باشد که پرستیده شوند آنرا که صبح و شام
خدا را میخوانند و مراد و مقصدشان فقط خداست زنها را آنها از خود و مران که چیزی از حساب آنها
بر نود چیزی از حساب تو بر آنهاست پس تو اگر آن خدا پرستان از خود و مرانی از ستمکاران
خواهی بود ﴿۴﴾ همچنین ما بر خیر ابر بر نمی دیگر (فقر را با غنیا) باز نمودیم تا آنکه (بطعن و سخره
و انکار) گویند آیا این فقیهان را خدا در میان ما برتری (به نعمت اسلام) داد؟

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ أَمْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ خَلَقَهُ
 سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِكُمْ بِهِ
 أَنْظَرُ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْأَبَابَ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٢﴾ فَلَأَرَأَيْتُمْ إِنْ
 اسْتَكْبَرُوا لِلَّهِ بَعَثَ أَجْهَرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٣﴾
 وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمِنَ وَاصْلَحَ
 فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي
 خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَشِئْتُ
 إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ فَلْهِيَ تَتَوَّي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٦﴾
 وَانذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
 وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧﴾ وَلَا تَنْظُرِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
 بِالْعَدْوَىٰ وَالْعَشَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
 وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَطَرَدَهُمْ فَكَوْنُوا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨﴾
 وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

سُورَةُ النِّعَمِ

اینها از این منکران باحوال سپاسگزاران و انانیت (۱) و مرگها آنانکه بآیات مایمگون
 نزد تو آید گو سلام بر شما باد، خدا رحمت و مهربانی را بر خود فرض نمود که هر کس از شما کار نیکوئی و انی کرد و باز
 بعد از آن تو بکشد و صلاح نماید البته خدا بخشنده و مهربان است (۲) همچنین آیات را
 مفصل بیان کنیم تا راه گمکاران معین استوار شود. گویای پیغمبر که خدا مرا از پرش آن خدا ایان
 باطل که شما پیوسته منع فرموده، گو من پروردی بوسه ای شما کنم تا بسازد اگر آمده در راه بدست
 نیامد. گو من هر چه از خدا میگویم باینکه و بران است و شما (از جهالت) گدیز آن میکنند و
 که شما بدان تعجب میکنند امر آن بدست من نیست فرمان جز خدا را نخواهد بود (او برای آسایش خلق)
 بحق دستور دهد و بهترین حکم فرمایان است (۳) گویای پیغمبر اگر بدست من بود خدا بیکه تعجب میکند
 میان من و شما خدایافت و خدا باحوال ظالمان (که چه وقت کفر دادن آنها صلاح است) آگاه
 راست (۴) و کلید خزان غیب نزد خدا است و کسی جز خدا بر آن آگاه نیست و نیز آنچه در خشکی و
 ریاست همه را میداند هیچ برگی از درخت نیفتد مگر آنکه او آگاه است و هیچ دانه در زیر بارکیهای زمین
 هیچ تر و خشکی نیست جز آنکه در کتاب مبین و قرآن عظیم مظهر است (۵) و او است خدائی که
 چون شب بخواب میرود جان شمارا نزد خود برده و شمارا میبازد و کردار شمارا در روز میداند پس آن
 مرکب موقت خواب شمارا بر میانگیزاند تا باخلی که در قضا و قدر معین است برسد پس هنگام مرگ بسوای
 بازگردید تا نتیجه آنچه کرده اید شمارا آگاه گرداند. و او است خدائی که قهر و قدرش نافذ گشت

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

مِنْ بَيْنِنَا لِيَسَّ اللَّهُ بِاعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ
 يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ
 الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءً مِجَالًا لَمْ تَدْرَأَبْ مِنْ بَعْدِهِ وَاصْلَحْ
 فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
 الْحَرَامِينَ قُلْ إِنِّي نَهَيْتُ النَّاسَ أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ مَا دُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا
 أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ
 مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا
 لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ
 بِهِ لَقَضَى الْأَمْرَ بِنِي وَيَبْئِسَ اللَّهُ بِكُمُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ وَعِنْدَهُ
 مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ
 مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ
 إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ
 مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَى أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
 ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ وَهُوَ الْقَاهِرُ قَوِيُّ عَاجِدُهُ وَرَسُولُ

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
 لَا يُفَرِّطُونَ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۖ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ
 أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ۚ فَلَمَن يُخَيِّجْكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ فَنَدْعُوْهُ
 تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَّئِن أَنجَيْنَا مِنْ هَٰذَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۚ
 قُلِ اللَّهُ يُخَيِّجُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَدْبٍ ثُمَّ أَنَسُمْ تَشْرِكُونَ ۚ قُلِ
 هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ قُوْفِكُمْ ۖ وَمِنْ تَحْتِ
 الْأُجُلِكُمْ أَوْ بَلَدِكُمْ شَيْعًا ۖ وَبِذَٰلِكَ نَبْعِثُكُمْ بِأَسْبَاطِكُمْ ۖ أَنظُرْ كَيْفَ
 نَصَرَفُ الْآيَاتِ ۖ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ۚ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ
 الْحَقُّ ۚ قُلْ لَّكَ عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ كَيْلٌ ۚ لِّكُلِّ نَبِيٍّ مُّتَقَرَّرٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
 وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُضُّوْنَ فِيٓ آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُضُّوْا
 فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُبْسِتُكَ الشَّيْطَانُ ۖ فَلَا تَفْعَدْ بَعْدَ الذِّكْرِ ۚ
 مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۚ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
 وَلَٰكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۚ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِيْنَهُمْ لَهْوًا
 لَّهْوًَا وَعَرَجَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ وَذَكِّرْ بِهِ ۚ إِنَّ تَبْلُغَ نَفْسٌ مَّا كُتِبَتْ

جزو

۲۱

۱ از نشر اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیله تلفن شماره ۸ ۵۲۳

روز ی چهارشنبه منتشر شود